

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

c. 19. Cum secundum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

pis, quin & ipsi auctoritate ordinaria, vel delegata (si habent) in eodē procedere valeant, nolumus derogari. Verum ut dictum inquisitionis negotium efficacius, melius vtiliusque procedat: cōcedimus, quod per Episcopos ipsos, & per Inquisitores de facto eodem inquiri valeat communiter, vel diuisim, & si diuisim processerit, teneantur sibi inuicem communicare processus, vt per hoc possit melius veritas inueniri: & nisi hoc casu Inquisitores in sententia prolatione diœcesanis vel e contra duxerit deferendum, per utrosque simul sententia proferatur: in qua ferenda, si nō conuenerint, per utrosque negotium sufficēter instructum ad sedem Apostolicam remittatur. Sine autem ordinaria, siue delegata Episcopi potestate procedant: illum in procedendo modum obseruent, quem Inquisitores possunt, & debent per iura cōmunia, vel per speciales concessiones seu ordinationes Sedis Apostolicę obseruare.

Idem.

Episcopis, & Inquisitoribus heresis non resistat sed omnino pareant. Domini temporales: & de eo crimine non cognoscant: alias prout dicitur hic, puniuntur. hoc dicit, secundum Zen.

C A P. XVIII.

† Vide Eym. 3. p. q. 35. & alijs multis,

VT Inquisitionis † negotium contra hereticam prauitatem ad Dei gloriam, & augmentum fidei nostris temporibus prospere retur, leges quasdam per Federicum olim Romanorum Imperatorem, tunc in deuotione Romane persisteret Ecclesię promulgatas quatenus Dei, & Ecclesię sanctę sue honorē promouent, & hereticorum exterminium prosequuntur, & status canonicis non obsistunt) & approbantes, & obseruari volētes, vniuerso scęculi potestates, & Dominos temporales ac prouinciarum, terrarum, ciuitatum, aliorumque locorum rectores, quibuscunque dignitatibus vel officijs aut nominib. cęseantur, requirimus, & monemus, vt sicut reputari cupiunt, & haberi fideles, ita pro defensione fidei diœcesanis Episcopis, & Inquisitoribus hereticę prauitatis a Sede Apostolica deputatis, aut in posterum deputandis, pareant, & intendant in hereticorum, credentium, fautorum, receptatorum, & defensorum ipsorum inuestigatione, captione ac custodia diligenti, cum ab eis fuerint requisiti, & vt præfatas personas pestiferas in potestate seu carcere Episcoporum, aut Inquisitorum dictorum, vel ad locum, de quo ipsi, vel aliqui ex eis mandauerint, intra eorūdem dominorum potestate, uel rectorum districtum ducant, vel duci faciant sine mora vbi per viros catholicos a præfatis Episcopis, seu Inquisitorib. vel eorū aliquo deputatos sub acta, & diligenti custodia teneantur donec eorum negotium per Ecclesię iudiciū ter, minetur. Vtq; de hæresi a diœcesano Episcopo vel Inquisitore seu Inquisitoribus condemnatos præfati potestates, Domini temporales, siue rectores, vel eorum officiales, seu nuntij sibi reli-

quos statim recipiant in dilate, animaduersione debita puniendos: non obstantibus appellationibus, & seu proclamationibus prædictorum nequitiarum filiorum: cum tam secundum ordinationem prædecessorum nostrorum, quam secundum legem Imperialem appellationis, & proclamationis beneficium expressē sit hereticis, & credentibus, ac eorum receptatoribus, fautoribus, & defensoribus interdictū Prohibemus quoque districtius potestatibus dominis temporalibus, & rectoribus eorundemque officialibus supradictis, ne ipsi de hoc crimine (cum mere sit ecclesiasticū) quoquo modo cognoscant, vel iudicent, siue captos pro eodem crimine absque dictorum Episcoporum, siue Inquisitorum aut saltē alterius eorundem licentia, vel mandato a carere liberent aut executionem sibi pro huiusmodi crimine a diœcesano vel Inquisitoribus, seu Inquisitore iniunctam, propter prout ad suum spectat officium) facere seu adimplere detraherent: vel alias diœcesanorum, aut Inquisitorum iudicium, sententiam seu processum directē, vel indirectē impedire præsumant. Si quis vero de prædictis potestatibus dominis temporalibus, rectoribus, vel eorum officialibus, seu balliuis contra prædicta fecerit, aut præfato fidei negotio læpessatis diœcesano Episcopo, vel Inquisitoribus incumbenti, se opponere forte præsumperit, vel ipsum aliquatenus impedire, necnon & qui scienter in prædictis dederit auxilium, consilium, vel fauorem, excommunicationis se uouerit mucrone percussus: quam si per annum animo sustinuerit pertinaci, extunc velut hereticus condemnatur.

Idem.

Bona hereticorum ipso iure sunt confiscata: quod probatur triplici argumento legali. Sed apprehensio bonorum fieri non debet per dominum secularem, nisi prius pronuntiatum fuerit super crimine, per iudicem Ecclesiasticum, qui hoc possit. Ioan. And.

C A P. XIX.

QUAM secundum † leges civiles nefarias, naturę contrarias incestas nuptias contrahentes, eos ipso suarum dominium rerum perdant: Et mulier humanam legem transgrediens (& præsertim parentibus suis non consentientibus) raptoris nuptias eligens, bona omnia, quę per legem sibi obuenerant a rapto, ac alijs consortibus, raptus, ipso iure amittat: eorumque casu deferantur in fiscum. Ac etiam illicitas species transuchens: Aut rerum dictarum professio nem omittens, earūdem specierum, & rerū proprietate hoc ipso priuetur, & sisco rerum, & specierum dictarū proprietates acquiratur: Bona hereticorum (qui grauius, horribilius, ac detestabilius, quam prædicti delinquant) ipso iure de fratre nostrorum cōsilio, decernimus confiscata. Confiscationis tamen huiusmodi executio, vel bonorum ipsorum occupatio fieri non debet per prin-

Principes, aut alios dominos temporales (suxta Gregorij Papæ prædecessoris nostri declarationem) antequam per Episcopum loci vel aliam personam ecclesiasticam, quæ super hoc habeat potestatem, sententia super eodem crimine fuerit promulgata.

Idem.

In causa heresis proceditur simpliciter, et de plano, et dicta testium, et accusatorum non publicantur, si periculum timeatur, hoc dicitur secundum Zen.

C A P. XX.

STATUTA quædam felicis recordationis Innocentij, Alexandri, & Clementis prædecessorum nostrorum quibusdam declaratis, & additis recenserunt: concedimus, quod in Inquisitionis hæreticæ prauitatis negotio procedi possit simpliciter, & de plano, & absque aduocatum ac iudiciorum strepitu, & figura. Iubemus tamen, quod si accusatoribus vel testibus, in causa heresis interuenientibus, seu deponentibus (propter potentiam personarum contras quas inquiritur) videat Episcopus vel Inquisitores graue periculum imminere, si contingat fieri publicationem & nomen eorum, ipsorum nomina non publicent, sed secreto coram diœcesano Episcopo, vel eo absente, ipsius Vicario, quando Inquisitores procedunt: quâdo vero procedit Episcopus, eorum Inquisitoribus, si haberi commode possit copia eorundem, ac nihilominus siue Episcopus siue Inquisitores processerint, aliquibus alijs personis prouidis, & honestis, iurisque peritis (quas ad hoc vacari, & eis per totum processum super quo deliberandum est, seriosè manifestari, ac integraliter explicari, & de ipsorum con-

filio, ad sententiam vel condemnationem procedi volumus) exprimantur: sicque (non obstante, quod illis, contra quos huiusmodi deposuerunt, nomina ipsorum non fuerint publicata) adhibeatur ad cognitionem iudicis instruendam, plena fides depositionibus testium eorundem. Et ut eorundem accusatorum, & testium periculis, efficacius occurratur, & cautus inquisitionis negotio procedatur, præsentis constitutionis auctoritate: permittimus, quod Episcopus vel Inquisitores, fecerint possint indicare illis quibus (ut præmissum est) processum huiusmodi explicabunt, & in eos si arcana consilij, seu processus, sibi sub secreto ab eisdem Episcopo, vel Inquisitoribus patefacta præter eorum licentiam alijs patefecerint, ex communicationis sententiam, quâ ex secreti violatione ipso facto incurrant (si eis expedire videbitur) promulgare: sic tamen, quod Inquisitores Episcopum, vel Episcopus Inquisitores non excommunicent hac de causa, sed ipsi ex iniuncto ex nunc a nobis sub uirtute sanctæ obedientie districto præcepto ad secretum huiusmodi teneantur. Cessante tamen vero periculo supradicto, accusatorum, & testium nomina (prout in alijs sit iudicij) publicentur. Ceterum in his omnibus præcipimus, tam Episcopos quam Inquisitores prauitatem, & prouidam intentionem habere, ne ad accusatorum vel testium nomina, suppressa ubi est securitas, periculum esse dicat: nec in eorum discrimen securitatem asserant, ubi tale periculum immineret, super hoc eorundem conscientias onerantes. Constitutiones vero, ordinationes, & mandata alia prædecessorum nostrorum, in negotio hæreticæ prauitatis facta, concessa, seu etiam ad consulta responsa, quæ constitutionibus superscriptis super eadem editis prauitate non obuiet, in suo volumus robore permanere.

† Eym. 3. p. 9. 2.

† Vide Eym. 3. p. 9. 7. & quæ ibidem scripsimus.

† Cōcor. tex. in Cle. 1. §. ultimo de hæret.

DECRETALES TITVLI DE HÆRETICIS IN CLEMENTINIS.

Clemens V. in Concilio Viennen.

Præmittit constitutionis causam. Jo. And.

C A P. I.

MULTORVM querela Sedis Apostolicæ pulsauit auditum, quod non nulli Inquisitores per sedem eandem contra prauitatem hæreticam deputati, metas sibi traditas excedentes, sic interdum extendunt suæ potestatis officium, ut quod in augmentum fieri, per circumspectam eiusdem Sedis vigilantiam, salubriter est prouisum (dum sub pietatis specie grauantur innoxij) cedat in infidelium detrimentum.

Ponit constitutionem, de officio Inquisitionis, exercendo per diœcesanos, & Inquisitores, primo ponens quinque, quæ potest alter sine altero. Secundo tria, quæ non potest, & decretum apponit, submittere quomodo impeditur vel interesse nolens committit alij vel consentit. Jo. And.

Propter quod ad Dei gloriam, & augmentum eiusdem fidei, ut negotium Inquisitionis huiusmodi eo prosperatus feliciter, quo deinceps eiusdem labijs indago sollennius, diligentius, & cautius perageatur: ipsum tam per diœcesanos Episcopos quam per inquisitores a Sede Apostolica deputatos (omni carnali amore, odio, vel timore ac cuiuslibet commodi temporalis affectione semotis) decernimus exerceri: Sic quod quilibet de prædictis sine alio citare possit, & arrestare siue capere ac tutæ custodiæ mancipare, ponendo etiam in compedibus vel manibus ferreis, si ei uisum

Quid possit Inquisitor sine Episcopo, & uiceueria sum

† Eym. 3. p. 9. 7. & ibi dicitur. De hoc cap. Eym. 3. p. 9. 7. & ibi dicitur. Eym. 3. p. 9. 7. & ibi dicitur.

† De materia huius Clem. Eym. 3. p. 9. 7. & ibi dicitur.